

EL SENTIT PASQUAL EN LA NOSTRA VIDA

pel cardenal BASIL HUME

«Jo sóc el rebrot del casal de David, l'estel resplendent del matí. L'Esperit i l'esposa diuen: Veniu! El Senyor diu: Sí, vinc de pressa. Amén. Veniu, Senyor Jesús» (cf. Ap 22,16b.20).

La nostra vida, ¿mira de ser cada dia més oberta i atenta a l'amor del Pare en el Crist per l'Esperit Sant? ¿No està tota ella plena d'aquest cant, d'aquesta pregària que cada vegada esdevé una súplica, un crit, però sempre en una confiança plena i en una esperança indefectible: «Veniu, Senyor Jesús veniu de pressa»?

Tenim necessitat de silenci, de paciència, de perseverança, per tal que la Paraula actuï en nosaltres. Tenim necessitat també de fidelitat i d'un amor que es deixa renovellar sempre de nou. Llavors el Fill ens revelarà el Pare. «El coneixem de la mateixa manera que som coneguts» i ens farà penetrar cada cop més profundament en aquesta vida del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant que és amor. Ell ve a omplir els nostres cors d'un amor cada dia més gran que es vessa sobre tots els homes per tal que l'amor de Déu sigui estimat de tothom. L'Esperit ens ensenya a dir: «Pare» i posa en nosaltres el desig ardent que tot home re-trobi aquest Nom i aquesta realitat.

Al cor, al centre, d'aquesta relació hi ha la Pasqua: estem aquí per esperar plegats el Crist mort i ressuscitat i això ja ara, en cada esdeveniment, en cada trobament. Estem aquí per deixar-nos renovellar per la Paraula, per entrar cada vegada de nou en la novetat de la vida que el Crist ara ens ofereix.

En la solitud i el silenci, els ulls del nostre cor s'obren: aprenem a descobrir el sentit amagat més profund de la història, a discernir el que hi ha darrere l'esdeveniment de cada dia.

Reconeixerem el Ressuscitat en els nostres trobaments. «¿No és veritat que el nostre cor era tot ardent quan ens parlava?». Els homes que són cridats a esperar el Crist que ve, es tornaran vidents, profetes; l'Església, i també el món, en tenen una necessitat urgent. La Llum, la Paraula profètica que contemplem, els penetren i els transformen, i ells mateixos esdevindran llum, signe per al món, imatge del Crist.

El trobament amb el Ressuscitat es dona cada dia en la pregària personat i comunitària, en la nostra vida fraternal, en la vida nova del perdó i la pau. És l'obra de l'Esperit Sant en nosaltres. Siguem com els deixebles d'Emmaús, com Maria Magdalena, com Pere a la vora del llac, per tal que la pregària de l'Apocalipsi sigui més ardent en nosaltres, fins que Ell retorni en plenitud i sigui tot en tots.